

ماسک و گیتس می‌خواهند انسان‌ها را کنترل کنند؟

تصور کنید بدون تایپ‌کردن و فقط با فکرکردن به کلمات رایانه آنها را تایپ کنید یا موقعی که چشمانتان را بسته‌اید، بدون روشن کردن دستگاه، موسیقی دلخواهتان را بشنوید یا

به گزارش اگروفودنیوز، روزنامه «خراسان» در ادامه نوشت: اصولاً ارتباط بی‌سیم میان مغز و رایانه هم مهیج است و هم ترسناک. به عنوان مثال توانایی برقراری ارتباط با دیگران از طریق فکر هیجان‌انگیز است اما توانایی خواندن ذهن شما توسط دیگران ترسناک است. کنترل چراغ یا رانندگی با ذهن با یک ماشین هیجان‌انگیز است ولی توانایی دیگران در کنترل ذهن شما ترسناک است. داشتن یک حافظه کامل شاید جالب باشد اما اگر حافظه شما هک شود ترسناک خواهد بود. درست مانند فصل ۳ یک سریال خارجی به نام «صد» که یک هوش مصنوعی به نام «الی» با استفاده از تراشه‌های رایانه‌ای قابل هضم شروع به کنترل ذهن مردم می‌کند و در نهایت مردم به فکر نابودی آن و خارج کردن تراشه‌ها از بدنشان می‌افتند یا سریال «آینه سیاه» (black mirror) که نشان می‌دهد چگونه فناوری در آینده، جزئی‌ترین امور و ارتباطات زندگی انسان‌ها و حتی احساسات آنها را تحت کنترل خواهد گرفت.

با این حال، استفاده از هوش مصنوعی در کنار فوایدی که دارد، همان

طور که خواندید آثار کابوسواری هم ممکن است به همراه داشته باشد. اما همه اینها را گفتیم که به ویدئوی سه دقیقه‌ای منتشرشده از شرکت نورالینک متعلق به ایلان ماسک بپردازیم. در این ویدئو میمونی نشان داده می‌شود که پس از کار گذاشتن تراشه ساخت این شرکت در دو نیم‌کره مغز می‌تواند بازی‌های رایانه‌ای انجام دهد.

به همین دلیل امروز می‌خواهیم ضمن بررسی برخی شایعات در خصوص این تراشه‌ها و میکروچیپ‌ها از تاریخچه استفاده از آنها هم بنویسیم.

پروژه بلندپروازانه ایلان ماسک

شرکت نورالینک متعلق به ایلان ماسک، چند روز پیش ویدئوی سه دقیقه‌ای را منتشر کرد که بازتاب زیادی در جهان داشت. در این فیلم میمونی نشان داده می‌شود که پس از کار گذاشتن تراشه ساخت این شرکت در دو نیم‌کره مغز می‌تواند بازی‌های رایانه‌ای انجام دهد. ایلان ماسک در توییتی نوشت: این تراشه که به صورت بی‌سیم شارژ می‌شود به افراد دارای معلولیت کمک می‌کند با مغزشان با گوشی‌های هوشمند کار کنند و سرعتشان از سرعت دست افراد عادی بیشتر باشد. این فناوری همچنین می‌تواند افراد دچار فلج عضلات را قادر به راه رفتن کند.

طبق توضیحات ویدئوی نورالینک، این تراشه با استفاده از دو هزار الکترودی که به قشر حرکتی مغز این میمون وصل است، سیگنال‌های الکتریکی مغز را ضبط و رمزگشایی می‌کند. نورالینک قصد دارد تراشه‌ای رایانه‌ای بسازد که با هدف درمان بیماری‌های مغز و اعصاب، همچون آلزایمر و آسیب‌های نخاعی در مغز کار گذاشته می‌شود.

شایعات ریز و درشت

همیشه ورود فناوری جدید به زندگی با اما و اگرهایی همراه بوده و برخی شایعات در خصوص آن ارائه داده‌اند که در بسیاری از مواقع با واقعیت همخوانی ندارند. ریزتراشه‌ها و میکروچیپ‌ها هم از این قاعده مستثنی نیستند و صحبت از ورود آنها به زندگی با اما و اگرهایی همراه بوده. به طور مثال گفته می‌شود که قدرتهای بزرگ جهان می‌خواهند با کاشت ریزتراشه و میکروچیپ در بدن ما، مغزمان را کنترل کنند و ناخواسته و بدون اینکه از خود اراده‌ای داشته باشیم، ما را به خدمت خود در آورند.

یا در خصوص همین واکسن کرونا هم اوایل شایعه شده بود که همه‌گیری ویروس کرونا سرپوشی برای طرح کاشت ریزتراشه‌های قابل ردگیری در

بدن انسان‌هاست که آن را بیل گیتس موسس میلیاردر شرکت مایکروسافت طراحی کرده است؛ شایعه‌ای که هیچ مدرکی برای اثبات و تایید آن وجود ندارد، در حالی که بنیاد بیل و ملیندا گیتس آن را به طور کامل رد کرده‌اند. جالب است که بدانید بریسی در گزارشی نوشته: «بنابر نظرسنجی موسسه یوگا و ۲۸ درصد از آمریکایی‌ها معتقدند آقای گیتس قصد داشته از واکسن برای کار گذاشتن ریزتراشه در بدن انسان‌ها استفاده کند.» البته شاید دلیل این شایعه حمایت بنیاد بیل گیتس از پروژه تحقیقاتی دانشگاه MIT باشد که هدفش ساخت یک میکروچیپ برای پیشگیری از بارداری در زنان فقیر و مناطقی از آفریقا است؛ پروژه‌ای که منتقدان زیادی دارد و از آن به عنوان یک شاهد مثال وجود نگاه‌های غیر انسانی و صرفاً کاسبکارانه یا مبتنی بر فرضیات فردی و عجیب و غریب بیل گیتس و احتمال وجود چنین دیدگاه‌هایی در ماجرای تولید میکروچیپ هم یاد می‌شود.

تاریخچه استفاده از تراشه‌ها و میکروچیپ‌ها

ماجرای کاشت ایمپلنت‌های رادیویی و ریزتراشه‌ها از سال ۱۹۹۸ در جهان شروع شد و اولین بار یک دانشمند بریتانیایی به نام کوین وارویک برای بازکردن درها و روشن کردن چراغ‌ها در خانه‌اش ایمپلنتی در دست خود کاشت که بعد از ۹ روز آن را در آورد و اکنون هم در موزه علوم لندن قرار دارد.

بعد از آن مطالعات در خصوص این ایمپلنت‌ها ادامه داشت اما تقریباً از سال ۲۰۱۴ میلادی، کاشت میکروچیپ‌های خاص در دست کارمندان و نیروهای شرکت‌های مختلف در جهان به روشی برای کنترل کیفیت، نظارت بر اعمال و البته آسان‌سازی رفت و آمدها و امنیت بیشتر تبدیل شده است. به این ترتیب که کارمندان با کاشت میکروچیپ‌هایی تقریباً به اندازه یک دانه برنج دیگر نیازی نخواهند داشت با خود کارت شناسایی حمل یا برای ورود به ساختمان یا کارخانه از اثر انگشت یا رمز عبور استفاده کنند و حتی برای انجام تراکنش‌های مالی هم به کارت اعتباری نیاز ندارند. در واقع همه چیز به صورت خودکار و با نزدیک شدن بدن فرد به نقاط مد نظر انجام خواهد شد. اکنون کارمندان چندین شرکت بزرگ در دنیا از این میکروچیپ‌ها استفاده می‌کنند و ادعا شده در چند سال آینده کارمندان گوگل و مایکروسافت هم از این میکروچیپ‌ها استفاده خواهند کرد.

اما دانشمندان تنها به استفاده از میکروچیپ‌ها و ریزتراشه‌ها به عنوان کیف پول و کنترل از راه دور بسنده نکرده‌اند و آنها را در

خدمات پزشکی هم پیشرفت دادند و نوعی قرص سایبری ساختند تا بعد از تجزیه و تحلیل هورمون‌های داخل بدن آن را به پزشک اطلاع دهد. این هم پایان ماجرا نیست و اکنون شرکت Neuralink که متعلق به ایلان ماسک است، به سراغ ارتباط مغز انسان با رایانه رفته. این شرکت پیش از این با یک تراشه توانسته کنترل مغز یک خوک را در دست بگیرد و به تازگی هم ویدئوی میمونی را که مغز او را از طریق یک تراشه کنترل می‌کنند منتشر کرده است.

قطعاً نمی‌توان اکنون اتهامی به ایلان ماسک یا افراد دیگری که این فناوری پیچیده را پیگیری می‌کنند، وارد کرد اما همه دستاوردهای علمی قطعاً می‌تواند هدف سوءاستفاده‌هایی نیز قرار گیرد و مرز میان قدرتی که این سوءاستفاده‌ها به دارندگان این فناوری می‌دهد، بسیار باریک و شکننده است. آیا تنها اخلاق و قوانین منع‌کننده می‌تواند مقابل این لشکر «وایت واکرها» مقاومت کند؟

روزنامه خراسان